

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๗๒๒/๒๔๙๔

พ.ร.บ. ป่าไม้

จำเลยทำการแปรรูปไม้ในสวนกล้วย โดยตั้งเป็นโรง ๒ ห้อง ทำค้างเลื่อยให้คนเลื่อยไม้ได้ ๔ คู่ ทำการเลื่อยไม้แล้วเป็นอันมากที่ส่งออกไปที่อื่น เจ้าพนักงานจับได้เป็นไม้กระดาน ๑๐๓ แผ่น ยังมีปีกไม้อยู่ตามบริเวณโรงงานอีกกว่า ๒๐๐ แผ่น ไม้เหลี่ยม ๖ เหลี่ยม ไม้สักกว่า ๒๐ ท่อน ดังนั้นต้องถือว่าที่ทำการเลื่อยไม้ของจำเลยเป็นโรงงานแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ๒๔๘๔ มาตรา ๔ (๑๓) แล้ว.

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๗๒๒/๒๔๙๔

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๙๔

ความอาญา

อัยการเชิงใหม่

โจทก์

ระหว่าง

นายน้อย สุนินตา

จำเลย

เรื่อง ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ไม่ได้รับอนุญาต

จำเลยฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๔

คดีนี้โจทก์ฟ้องหาว่า จำเลยตั้งโรงงานแปรรูปไม้ในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ที่ตำบลวงเหนือ อำเภอต๋อยสะเก็ด ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๘-๗๓

จำเลยให้การว่า จำเลยทำการเลื่อยไม้บนค้างเลื่อยชั่วคราว มิได้ตั้งเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔ (๑๓)

ศาลจังหวัดเชียงใหม่พิจารณาแล้ว พิจารณาว่าจำเลยตั้งโรงงานแปรรูปไม้ พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๘-๗๓ ให้ปรับ ๘๐ บาท

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยฎีกาต่อมา

ศาลฎีกาได้ตรวจสำนวนและประชุมปรึกษาคดีแล้ว คดีนี้ศาลเดิมศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า จำเลยทำการแปรรูปไม้ที่ในสวนกล้วยของจำเลย โดยตั้งเป็นโรง ๒ ห้อง ทำค้างเลื่อยให้คนเลื่อยไม้ได้ ๔ คู่ ได้ทำการเลื่อยไม้แล้วเป็นอันมาก ที่ส่งออกไปที่อื่นเจ้าพนักงานจับได้เป็นไม้กระดาน ๑๐๓ แผ่น ยังมีปีกไม้

อยู่ตามบริเวณโรงงานอีกกว่า ๒๐๐ แผ่น ไม้เหลื่อม ๖ เหลื่อม ไม้สักกว่า ๒๐ ท่อน ดังนั้นศาลฎีกาเห็นพ้องกับศาลทั้งสองว่า ที่ทำการเลื่อยไม้ของจำเลยนี้เป็น “โรงงานแปรรูปไม้” ตามบทวิเคราะห์ศัพท์ในพระราชบัญญัติไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔ (๑๓) ซึ่งให้หมายความว่า “โรงงานหรือสถานที่ใดซึ่งจัดขึ้นไว้เป็นที่ทำการแปรรูปไม้รวมถึงบริเวณโรงงานหรือสถานที่นั้น ๆ ด้วย” แล้ว ฎีกาของจำเลยซึ่งโต้เถียงมาเป็นทำนองว่าจำเลยทำการเลื่อยไม้เพียงเพื่อทำเป็นซุงท่อน ฯลฯ อันเป็นกิจการที่ยกเว้นให้ทำได้ตามมาตรา ๕๐ (๑) นั้น เป็นการฎีกาคัดค้านข้อเท็จจริง ซึ่งศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลล่างเป็นยุติ ทั้งได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว จำเลยจะฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงไม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘

ศาลฎีกาพิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์ ให้ยกฎีกาจำเลยเสีย.

มนูกิจวิมลอรธ

นาถปรีชา

ศุภฤกษ์การณโกวิท